

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

N O T Ă

**referitoare la neconstituționalitatea art.73 alin.1 din Legea nr.263/2010
privind sistemul unitar de pensii publice**

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr.680 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.566 din 9 august 2012, definitivă și general obligatorie, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea prevederilor art.73 alin.1 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

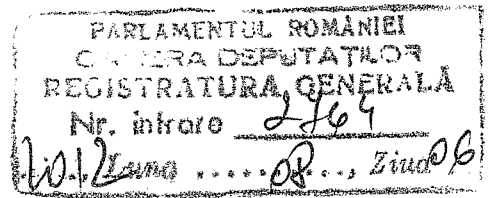
Menționăm că procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 680/2012.

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-1) 312 34 84; 335 62 09 Fax: (+40-1) 312 43 59; 335 62 09

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

SG
Sh. Zgonea
Dosar nr. 1600D/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 5321/06-08-2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 11310/14
20.12.2012 Luna 08 Ziua 06

Domnului
Valeriu Ștefan ZGONEA
Președintele Camerei Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 5216289/06.08.2012

Potrivit art.31 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.680 din 26 iunie 2012, definitivă și general obligatorie, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „în raport cu vârsta, conform tabelului nr.3” din cuprinsul art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice este neconstituțională.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Doa. L. Rătes +
de - C. Brăntaru

Președinte
Augustin ZEGREAN

7 VIII 2012

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.1600D/2011

DECIZIA Nr.680
din 26 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.73 alin.(1) din
Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	- președinte
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Benke Károly	- magistrat-asistent șef

Cu participarea, în ședința publică din 24 mai 2012, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.73 alin.(1) și art.74 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sabin Andreescu în Dosarul nr.56896/3/2011 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Dezbaterile au avut loc la data de 24 mai 2012 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art.57 și art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992,

a dispus amânarea pronunțării pentru data de 29 mai 2012. La această dată, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor motivată de necesitatea obținerii unor informații de la Casa Națională de Pensii Publice cu privire la modul de aplicare a art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și la calculul cuantumului pensiilor de invaliditate, în temeiul dispozițiilor art.57 și art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 26 iunie 2012, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr.56896/3/2011, **Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.73 alin.(1) și art.74 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Sabin Andreescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei prin care a fost respinsă cererea sa de acordare a unei pensii de invaliditate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că, prin efectul dispozițiilor legale criticate, beneficiază de pensie de invaliditate cei care și-au pierdut capacitatea de muncă, cu excepția celor care au ajuns în această situație din cauza unor boli sau accidente care nu au legătură cu munca. Or, în toate cazurile este vorba de incapacitatea de a munci a persoanei și de a-și asigura traiul, astfel încât distincția făcută prin textele legale criticate apare ca fiind nejustificată și discriminatorie.

Se mai arată că sunt încălcate și prevederile constituționale referitoare la nivelul de trai, întrucât o persoană care și-a pierdut întreaga capacitate de muncă ca urmare a unor boli ce nu au legătură cu profesia, va beneficia numai de un ajutor de handicap în

valoare de 293 lei, nu și de pensie de invaliditate. Aceste motive demonstrează și încălcarea obligației statului de a acorda o protecție specială persoanelor cu handicap.

Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat este constituțional. Se arată că legea criticată instituie o limitare a condițiilor de acordare a pensiei de invaliditate față de Legea nr.19/2000, dar că o atare optică legislativă este determinată de descurajarea pensionărilor pentru invaliditate care au generat în timp o creștere semnificativă a masei persoanelor asigurate înaintea vârstei standard de pensionare, cu scăderea concomitentă a numărului contribuabililor. O atare orientare ține de libertatea de reglementare a legiuitorului, libertate care este îngrădită numai de principiul egalității. Or, dispozițiile legale criticate nu instituie discriminări, aplicându-se în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza normei legale. Totodată, nu este încălcat nici art.47 alin.(2) din Constituție, întrucât prevederile legale nu se aplică pensiilor aflate în plată.

În fine, se arată că excepția de neconstituționalitate ridicată presupune și modificarea și completarea textului de lege supus controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art.76 din Legea nr.47/1992, Curtea Constituțională, prin încheierea pronunțată la data de 29 mai 2012, a dispus solicitarea de informații de la Casa Națională de Pensii Publice cu privire la modul în care aceasta aplică dispozițiile art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010, precum și la modul concret de

calcul al cuantumului pensiei de invaliditate. În acest din urmă caz, s-a solicitat exemplificarea modului de calcul al acestei pensii în cazul unei persoane ce se încadrează în grupa de vârstă 25-29 de ani și care are un stagiul de cotizare de 6 ani, pe de o parte, și o persoană ce se încadrează în grupa de vârstă 53-57 de ani și care are un stagiul de cotizare de 25 ani, pe de altă parte.

Casa Națională de Pensii Publice, prin adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.4106 din 18 iunie 2012, a răspuns la solicitarea Curții Constituționale, arătând, în esență, că stagiul de cotizare necesar la acordarea pensiei de invaliditate are în vedere faptul că sistemul public de pensii este unul de asigurări sociale, iar că excepțiile de la această regulă sunt strict determinate și fundamentate pe considerente de ordin medical ori pentru protecția specială a unor categorii de asigurați. Totodată, se subliniază că, în lipsa îndeplinirii condițiilor prevăzute de art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010, persoana prevăzută la art.68 alin.(1) lit.a) din lege nu poate beneficia de pensie de invaliditate.

În ceea ce privește solicitarea Curții Constituționale de a se exemplifica modul de calcul al unei pensii de invaliditate în ipoteza menționată, se arată că, în condițiile unui punctaj lunar realizat de 1 punct, în primul caz, cuantumul pensiei este de 460 lei, iar, în cel de-al doilea, de 628 lei.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, informațiile comunicate de Casa Națională de Pensii Publice, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art.73 alin.(1) și art.74 din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.852 din 20 decembrie 2010. În realitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit de soluția legislativă cuprinsă în art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010, art.74 din aceeași lege fiind mai degrabă folosit ca un argument în sensul neconstituționalității art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010. În consecință, în conformitate cu jurisprudența sa, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010, care au următorul cuprins:

„(1) Persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate dacă au realizat stagiul de cotizare necesar în raport cu vârsta, conform tabelului nr.3.

Tabelul nr.3

<i>Vârsta persoanei la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă</i>	<i>Stagiul de cotizare necesar (ani)</i>
<i>până la 20 ani</i>	<i>1</i>
<i>de la 20-23 ani</i>	<i>2</i>
<i>23-25 ani</i>	<i>3</i>
<i>25-29 ani</i>	<i>6</i>
<i>29-33 ani</i>	<i>9</i>
<i>33-37 ani</i>	<i>11</i>
<i>37-41 ani</i>	<i>14</i>

<i>41-45 ani</i>	<i>17</i>
<i>45-49 ani</i>	<i>20</i>
<i>49-53 ani</i>	<i>23</i>
<i>53-57 ani</i>	<i>25</i>
<i>57-60 ani</i>	<i>26</i>
<i>Peste 60 de ani</i>	<i>27</i>

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art.1 alin.(3) privind statul social, art.16 privind egalitatea în drepturi, art.47 privind nivelul de trai și ale art.50 privind protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, a căror soluție de principiu este similară cu cea cuprinsă în fostul art.57 din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, în prezent abrogată, sunt o aplicare a prevederilor art.2 lit.c) din Legea nr.263/2010, respectiv a faptului că sistemul public de pensii are la bază principiul contributivității. Fiecare categorie de pensie acordată în temeiul acestei legi are în vedere acest principiu și este la aprecierea legiuitorului de a prevedea condițiile și criteriile necesare a fi îndeplinite pentru a beneficia de o anumită categorie de pensie sau alta cu condiția de a nu încălca exigențele constituționale ce rezultă din prevederile constituționale aplicabile.

Astfel, pentru deschiderea dreptului la pensie, legiuitorul a prevăzut, de principiu, existența unui stagiul de cotizare minim sau complet, după caz, precum și o vârstă standard de pensionare. Îndeplinirea cumulativă, potrivit specificului fiecărui tip de pensie, a celor două condiții impuse dă naștere dreptului persoanei în cauză să

beneficieze de pensie pentru limită de vârstă, anticipată, anticipată parțială, de invaliditate sau de urmaș.

În privința pensiei de invaliditate, Curtea reține că aplicarea strictă a celor două elemente pentru deschiderea dreptului la pensie încalcă principiul contributivității, ca element esențial al dreptului la pensie (cu privire la semnificația, importanța și valențele acestui principiu, a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr.872 din 25 iunie 2010, Decizia nr.874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr.224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.256 din 18 aprilie 2012). Principiul contributivității stă la baza întregului sistem public de pensii, dreptul la pensie, precum și cuantumul pensiei fiind acordat, respectiv determinat ca urmare a contribuțiilor realizate la bugetul asigurărilor sociale de stat. Contribuțiile astfel realizate nu se circumscriu numai pensiilor pentru limită de vârstă, ci și tuturor celorlalte pensii.

Este legitimă și constituțională stabilirea de către legiuitor a unei vârste standard de pensionare și a unui stagiu de cotizare minim sau complet, după caz, (a se vedea Decizia nr.1612 din 15 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.888 din 30 decembrie 2010), însă, în privința pensiei de invaliditate, rațiunile care stau la baza reglementării unei vârste standard de pensionare sau a unui stagiu de cotizare minim sau complet nu mai subzistă. Pierderea totală sau cel puțin a jumătate din capacitatea de muncă, din cauza bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca, este un eveniment aleatoriu ce nu poate fi controlat de persoana în cauză, astfel încât stabilirea unei vârste și a unui stagiu minim de cotizare de la care poate fi acordată pensia de invaliditate nu se justifică. Condițiile pe care legiuitorul trebuie să le impună în acest caz trebuie să vizeze strict stagiul de cotizare deja realizat, astfel încât, indiferent de vârsta asiguratului, acesta să poată beneficia de o pensie de invaliditate potrivit contribuției realizate. În acest fel, pensia de

invaliditate își păstrează natura juridică a unei prestații de asigurări sociale, nefiind transformată într-una socială.

În caz contrar, persoana asigurată, de principiu, ar ajunge în situația în care, deși și-a pierdut total capacitatea de muncă, deci nu mai poate fi încadrată în muncă, să nu beneficieze de contribuțiile deja realizate decât la împlinirea vârstei standard de pensionare, odată cu acordarea pensiei pentru limită de vârstă. O asemenea persoană este exclusă, în acest caz, de la beneficiul acordării pensiei de invaliditate, ceea ce este inadmisibil.

Așadar, legiuitorul nu poate impune condiții nerezonabile pentru persoanele care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, din cauza bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca, în privința acordării pensiei de invaliditate. De altfel, de principiu, în materie de pensii legiuitorul este ținut de o condiție de rezonabilitate (a se vedea Decizia nr.1612 din 15 decembrie 2010) – *est modus in rebus*. Or, în cazul de față, condiționând acordarea pensiei de invaliditate de împlinirea unei anumite vârste, dublată de realizarea unui anumit stagiu de cotizare, legiuitorul a încălcat această condiție de rezonabilitate și a afectat în mod direct dreptul la pensie al persoanelor prevăzute la art.68 alin.(1) lit.c) din Legea nr.263/2010.

De asemenea, Curtea constată că nu se poate justifica o soluție legislativă precum cea de față prin faptul că persoanele cu handicap beneficiază oricum de ajutoare în temeiul Legii nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1 din 3 ianuarie 2008. Astfel cum s-a arătat mai sus, pensia de invaliditate are natura juridică a unei prestații de asigurări sociale reglementate de art.47 alin.(2) din Constituție, pe când ajutorul menționat are un caracter social, ce-și găsește justificarea în art.50 din Constituție; prin urmare, temeiurile acordării acestora sunt diferite.

Curtea nu poate reține susținerile autorului excepției de neconstituționalitate cu privire la încălcarea principiului egalității între persoanele aflate în ipoteza art.68 alin.(1) lit a) și b), alin.(2), (3) și (4) din Legea nr.263/2010 și cele prevăzute la art.68 alin.(1) lit.c) din aceeași lege. Astfel cum s-a arătat mai sus, regula în materia pensiilor de invaliditate este cea a acordării acestora în funcție de contribuțiile deja realizate, ceea ce nu înseamnă că legiuitorul nu poate prevedea pe cale de excepție un regim juridic diferit în privința anumitor categorii de persoane aflate într-o situație specială, respectiv a celor care au nevoie de o protecție deosebită.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea urmează a constata neconstituționalitatea sintagmei „*în raport cu vârsta, conform tabelului nr.3*” din cuprinsul art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010, acordarea pensiei de invaliditate urmând a fi realizată în funcție de stagiul de cotizare efectiv realizat de persoana asigurată.

Nu în ultimul rând, Curtea observă că legiuitorul este obligat ca în termen de 45 de zile de la publicarea prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, să pună de acord prevederile constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției. În acest sens, Curtea constată că dispozițiile art.147 alin.(1) din Constituție disting - cu privire la obligația de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției - între competența Parlamentului, pentru dispozițiile din legi, pe de-o parte, și cea a Guvernului, pentru dispozițiile din ordonanțe ale acestuia, pe de altă parte, astfel încât în acord cu jurisprudența Curții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.294 din 5 mai 2010), Guvernul nu poate adopta o ordonanță de urgență pentru a pune de acord prevederile constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, dar poate iniția un proiect de lege în acord cu cele stabilite prin prezenta decizie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A. d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

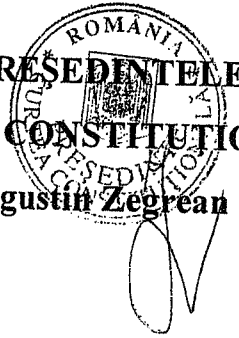
Decide:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Sabin Andreescu în Dosarul nr.56896/3/2011 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că sintagma „*în raport cu vârsta, conform tabelului nr.3*” din cuprinsul art.73 alin.(1) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,
Augustin Zegrean

MAGISTRAT-ASISTENT ȘEF,

Benke Károly

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 566

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 501 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a acestei legi în integralitatea sa	2-3
Decizia nr. 510 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010	3-5
Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	6-8
Decizia nr. 688 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 ¹ alin. 3 din Codul penal și art. 249 ¹ din Codul de procedură penală	9-10
Decizia nr. 693 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 442 alin. 2 și art. 443 din Codul de procedură penală	11-12
Decizia nr. 696 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală	12-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
809. — Hotărâre privind organizarea și desfășurarea în România a Conferinței Comitetului Militar NATO 2012	14
827. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Curții Constituționale pe anul 2012 pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	15
★	
Rectificări	15

Legendă culori:

PA - Parlament
CD - Camera Deputatilor
SE - Senat

Inițiative legislative la Camera Deputaților

- ▶ înregistrate în:2012
- ▶ promulgate legi în:2012
- ▶ în dezbateri publice

Hotărâre privind gestionarea propunerilor și sugestiilor formulate de către persoanele fizice și/sau juridice interesate la propunerile legislative aflate în dezbateri publice

Termene adoptare

Interogare

Inițiative legislative la Senat

Buletine legislative

Încărcare documente Direcția Legislativă

PL-x nr. 323/2010

Proiect de Lege privind sistemul unitar de pensii publice

Nr. înregistrare:

- B.P.L.: 452/12-05-2010

- Camera Deputatilor: 323/17.05.2010

- Senat: L124/16.02.2010

- Guvern: E22/10.02.2010

Procedura legislativă: cf. Constitutiei revizuita în 2003

Camera decizională: Camera Deputatilor

Tip inițiativa: Proiect de Lege

Caracter: organic

Procedura de urgență: da

Stadiu: Lege 263/2010

LEGE privind sistemul unitar de pensii publice

Inițiator: Guvern

Consultati:

Expunerea de motive

Anexe

Avizul Consiliului Economic și Social

Avizul Consiliului Legislativ

mai multe documente la caseta electronica a deputatului
fisa de la Senat

Derularea procedurii legislative

Data	Actiunea	
12.05.2010	adoptat de Senat <i>ca urmare a depasirii termenului de adoptare, potrivit art.75 alin.(2) teza a III-a din Constitutia României republicata</i> Forma adoptată de Senat	→SE
17.05.2010	înregistrat la Camera pentru dezbateri prezentare în Biroul Permanent al Camerei Deputatilor <i>s-a aprobat procedura de urgență solicitată de inițiator</i> Adresa Guvernului Adresa Senatului trimis pentru raport la: Comisia pentru muncă și protecție socială <i>termen depunere amendamente: 26.05.2010</i> <i>termen depunere raport: 04.06.2010</i> trimis pentru aviz la: Comisia pentru buget, finanțe și bănci Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic Comisia juridică, de disciplină și imunități Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională Comisia pentru politică externă Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați	
26.05.2010	primire aviz de la: Comisia juridică, de disciplină și imunități primire aviz de la: Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională	→CD
27.05.2010	primire aviz de la: Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați primire aviz de la: Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic	
02.06.2010	primire aviz de la: Comisia pentru politică externă primire aviz de la: Comisia pentru buget, finanțe și bănci	
09.06.2010	primire raport favorabil de la: Comisia pentru muncă și protecție socială <i>face parte din categoria legilor organice</i>	
14.06.2010	înscriș pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor	

- 16.06.2010 dezbateri în plenul Camerei Deputaților (*retrimis comisiei*)
consultati [stenograma](#) sedintei sau înregistrarea video
trimis pentru raport suplimentar la:
Comisia pentru muncă și protecție socială
termen depunere raport: 23.06.2010
- 23.06.2010 Biroul permanent a aprobat prelungirea termenului de depunere a raportului
termen: 01-09-2010
- 28.06.2010 înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților
- 15.09.2010 primire raport de înlocuire favorabil de la:
  Comisia pentru muncă și protecție socială
face parte din categoria legilor organice
înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților
dezbateri în plenul Camerei Deputaților
consultati [stenograma](#) sedintei sau înregistrarea video
15.09.2010 adoptat de Camera Deputaților
consultati [stenograma](#) sedintei sau înregistrarea video
 Forma adoptată de Cameră
- 20.09.2010 dezbateri în plenul Camerei Deputaților (*intervenții în legătură cu votul dat*)
consultati [stenograma](#) sedintei sau înregistrarea video
21.09.2010 supunerea la votul final: Propunerea Biroului permanent, ca urmare a contestațiilor grupurilor parlamentare ale PNL și PSD+PC, de reluare a votului final asupra Proiectului de Lege privind sistemul unitar de pensii publice (PL-x 323/2010) (*Respinsă*).
consultati [stenograma](#) sedintei sau înregistrarea video
22.09.2010 depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii
 Forma pentru promulgare
- 23.09.2010 sesizare de neconstituționalitate
inițiată de un număr de 33 de senatori PSD
 Sesizare de neconstituționalitate →PA
sesizare de neconstituționalitate
inițiată de un număr de 55 de deputați PNL
 Sesizare de neconstituționalitate
- 24.09.2010 trimitere la Presedintele României pentru promulgare
- 08.10.2010 Presedintele României solicita reexaminarea; cererea de reexaminare este înaintată Senatului
 CERERE DE REEXAMINARE →SE
- 10.11.2010 legea a fost reexaminată de Senat
- 17.11.2010 prezentare în Biroul Permanent al Camerei Deputaților
 Adresa Senatului
trimis pentru raport privind cererea de reexaminare formulată de Presedintele României, la:
Comisia pentru muncă și protecție socială
termen depunere amendamente: 29.11.2010
termen raport înlocuitor : 02.12.2010
termen depunere raport: 23.11.2010
- 23.11.2010 primire raport privind cererea de reexaminare formulată de Presedintele României, de la:
  Comisia pentru muncă și protecție socială
- 30.11.2010 primire raport de înlocuire privind cererea de reexaminare formulată de Presedintele României, de la: →CD
  Comisia pentru muncă și protecție socială
- 06.12.2010 înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților
dezbateri în plenul Camerei Deputaților (*rămasă pentru votul final*)
consultati [stenograma](#) sedintei sau înregistrarea video
07.12.2010 adoptat de Camera Deputaților (ca urmare a cererii de reexaminare)
consultati [stenograma](#) sedintei sau înregistrarea video
 Forma adoptată de Cameră
 Anexe
- 08.12.2010 depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii
 Forma pentru promulgare
 Anexe
sesizare de neconstituționalitate
inițiată de un nr. de 53 de deputați aparținând Grupului parlamentar PNL
 Sesizare de neconstituționalitate →PA
- 10.12.2010 trimitere la Presedintele României pentru promulgare
- 15.12.2010 promulgată prin Decret nr. 1224/2010
- 16.12.2010 devine Legea nr. 263/2010
 Forma promulgată
 Anexe

Adresa poștală: Palatul Parlamentului, str. Izvor nr. 2-4, sect. 5, București

Telefoane (centrala): 021 316 0300, 021 414 1111

E-mail: webmaster@cdep.ro

joi, 30 august 2012, 15:30

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

Cabinet Secretar General

București, 10.04.2012
Nr. 51/163 CP

NOTĂ

Informăm Biroul permanent că în temeiul art.77 alin.(2) din Constituția României, Președintele României a transmis Parlamentului, spre reexaminare **Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații.**

Procedura de reexaminare a acestei legi urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat cererea de reexaminare.

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

ROMÂNIA

ADMINISTRAȚIA PREZIDENTIALĂ
CANCELARIA ORDINELOR

SG

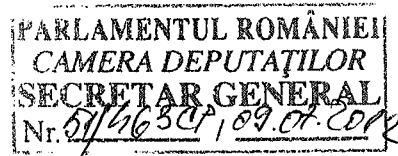
reg. procedura

9.07.12

Nr.CA/ 571 / 06.07. 2012

Dep. Leg. stat. 5
Se regrecede coe f.
gen. legale
NOTA

Stimate domnule președinte,

Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, *Cererea de Reexaminare* formulată de domnul **Traian Băsescu**, Președintele României, asupra *Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații*.

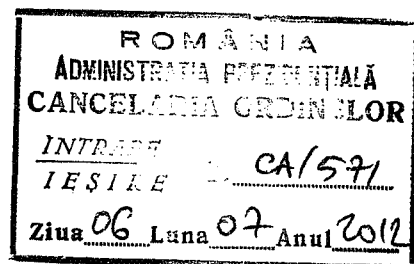
Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului **George Crin Laurențiu Antonescu**, președintele Senatului.

Cu deosebită stimă și considerație,

Domnului VALERIU ZGONEA
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 06 Iulie 2012

Domnului George Crin Laurențiu ANTONESCU
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE
asupra
Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Motivele cererii sunt următoarele:

1. Prin alineatul (3¹) al art. 7 din Legea nr. 26/2000 se stipulează că este interzisă utilizarea în denumirea asociației a unor sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice. Printre exemplele de sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze această confuzie, noua lege introduce următoarele: „*poliție*”, „*jandarmerie*”, „*protecția consumatorilor*”.

Totodată, legea trimisă la promulgare precizează la alin. (3²) că pentru înscrierea unei asociații folosind în denumirea sa cuvântul „*academie*” este necesar acordul prealabil al Secretariatului General al Guvernului.

Mai mult, la alin. (3³) se prevede că se interzice ca denumirea asociației să fie identică sau asemănătoare până la confuzie cu denumirea oricărei structuri profesionale constituite în baza legii și care funcționează în acord cu aceasta, cum ar fi: „*Barou*”, „*Cameră*”, „*Uniune*”, „*Institut*”, „*Consiliu*”, precum și altele asemenea. Aceste interdicții se aplică în mod corespunzător și la federații.

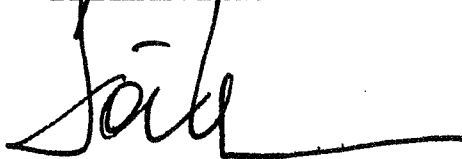
La art. II al legii aflate la promulgare se stipulează că asociațiile, fundațiile și federațiile legal constituite la data intrării în vigoare a prezentei legi au obligația ca în 6 luni să-și modifice denumirea astfel încât să fie în acord cu noile prevederi.

2. Considerăm că nu este oportună o asemenea reglementare, fiind de natură să aducă atingere securității juridice prin obligația, prevăzută la art. II, de a efectua modificarea denumirii asociațiilor, fundațiilor și federațiilor deja înființate, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a acestei legi, astfel încât să fie în acord cu noile interdicții. Apreciem că asociațiile și fundațiile care există și sunt parte a societății civile românești, prin această modificare, vor suferi prejudicii din cauza confuziei care se va crea cu privire la noua lor denumire, iar posibila redenumire nu ar mai avea același impact și efect prin acțiunile pe care le desfășoară.

3. O asemenea obligație în sarcina unor entități legal constituite la data intrării în vigoare a acestei legi ar avea semnificația unei norme retroactive întrucât denumirea asociațiilor și fundațiilor se află în acord cu legea existentă la momentul înființării lor.

4. Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii trimise spre promulgare, urmând ca Parlamentul să decidă asupra acesteia.

TRAIAN BĂSESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

Cabinet Secretar General

București, 10.04.2012
Nr. 51/458 CP

NOTĂ

Informăm Biroul permanent că în temeiul art.77 alin.(2) din Constituția României, Președintele României a transmis Parlamentului, spre reexaminare **Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.127/2010 pentru adoptarea unor măsuri destinate dezvoltării economico-sociale a zonei „Delta Dunării”**.

Procedura de reexaminare a acestei legi urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat cererea de reexaminare.

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

ROMÂNIA

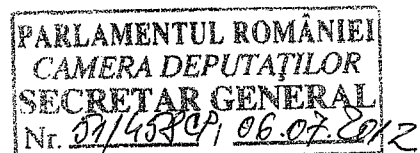

ADMINISTRAȚIA PREZIDENȚIALĂ
CANCELARIA ORDINELOR

IG
BP pt O.Z. rutoare!

Nr.CA/ 535 / 05-07. 2012

Dep. Legislativ
NOTĂ pt. B. P.

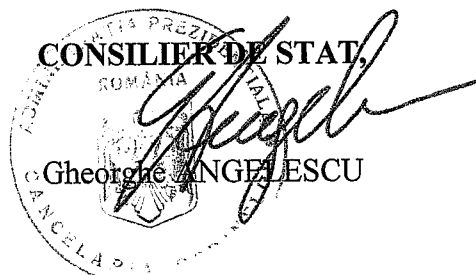

Stimate domnule președinte,

Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, *Cererea de Reexaminare* formulată de domnul **Traian Băsescu**, Președintele României, asupra *Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2010 pentru adoptarea unor măsuri destinate dezvoltării economico-sociale a zonei „Delta Dunării”*.

Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului **George Crin Laurențiu Antonescu**, președintele Senatului.

Cu deosebită stimă și considerație,

Domnului VALERIU ZGONEA
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 5 Iulie 2012

Domnului George Crin Laurențiu ANTONESCU
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2010
pentru adoptarea unor măsuri destinate dezvoltării economico-sociale a zonei
„Delta Dunării”**

Motivul cererii este următorul:

Legea supusă reexaminării are ca obiect de reglementare aprobarea cu modificări și completări a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2010 pentru adoptarea unor măsuri destinate dezvoltării economico-sociale a zonei „Delta Dunării”.

La art. I pct.2.6 Legea de aprobare a OUG nr. 127/2010 prevede introducerea „vânătorii rațional reglementată” printre activitățile care se pot desfășura pe teritoriul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”. De asemenea, potrivit art. I pct.2.9, prevederea conform căreia „desfășurarea activităților de vânătoare pe teritoriul rezervației” constituie contravenție, este abrogată. Drept consecință, vânătoarea în rezervație este dezincriminată, aceasta nemaifiind o faptă care să constituie contravenție.

Considerăm că o asemenea practică, fără o reglementare și limitare strictă, poate avea drept consecință punerea în pericol a existenței speciilor și a

habitatelor protejate. De aceea, solicităm revenirea la textul inițial de sancționare a desfășurării activităților de vânătoare pe teritoriul rezervației.

Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 127/2010 pentru adoptarea unor măsuri destinate dezvoltării economico-sociale a zonei „Delta Dunării”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

A large, stylized handwritten signature in black ink, which appears to be 'T. Băsescu', is written over the printed name.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

Cabinet Secretar General

București, 10.07.2012
Nr. 51/457 CA

NOTĂ

Informăm Biroul permanent că în temeiul art.77 alin.(2) din Constituția României, Președintele României a transmis Parlamentului, spre reexaminare **Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr.13/2007 și Legii gazelor nr.351/2004.**

Procedura de reexaminare a acestei legi urma să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat cererea de reexaminare.

La data de 09.07.2012, a fost primit, de la Senat, originalul cererii de reexaminare a **Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr.13/2007 și Legii gazelor nr.351/2004**, cu mențiunea că această reexaminare este de competența Camerei Deputaților, în calitate de primă Cameră competentă.

Anexăm alăturat adresa Senatului L 375/2007 din 09.07.2012 și cererea de reexaminare.

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

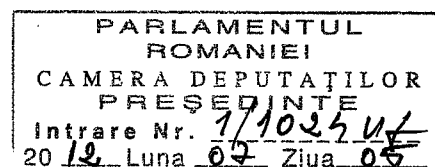
ROMÂNIA

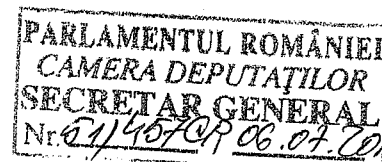
ADMINISTRAȚIA PREZIDENȚIALĂ
CANCELARIA ORDINELOR

SG
607.2012

Nr.CA/ 950 / 05.07.2012

Dep. Legislativ
NOTA pt. B.P.
H

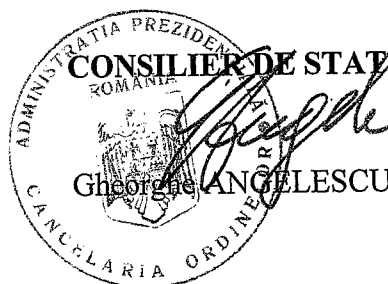

Stimate domnule președinte,

Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, *Cererea de Reexaminare* formulată de domnul **Traian Băsescu**, Președintele României, asupra *Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007 și Legii gazelor nr. 351/2004*.

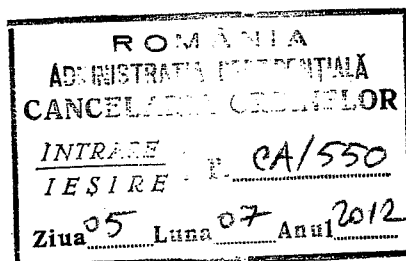
Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului **George Crin Laurențiu Antonescu**, președintele Senatului.

Cu deosebită stimă și considerație,

Domnului **VALERIU ZGONEA**
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 4 Iulie 2012

Domnului George Crin Laurențiu ANTONESCU
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007
privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007 și Legii
gazelor nr. 351/2004**

Motivele cererii sunt următoarele:

Legea supusă reexaminării are ca obiect de reglementare aprobarea cu modificări a OUG nr. 33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice și Legii gazelor. Prevederile conținute de ordonanța aprobată, dar și modificările aduse prin legea de aprobare vizează organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Învederăm faptul că prezenta lege de aprobare abrogă dispoziții ale Legii energiei electrice și Legii gazelor, care sunt la rândul lor menținute în vigoare de către noua Lege cadru a energiei electrice și a gazelor naturale. Întrucât noua lege cadru cât și legea care face obiectul prezentei cereri de reexaminare și transmise la promulgare, au un domeniu similar de reglementare, semnalăm necesitatea asigurării unei legislații unitare. În acest scop propunem adoptarea de către Parlament a unei Legi de respingere a OUG nr. 33/2007 și preluarea în noua Lege cadru a energiei electrice și a gazelor naturale a dispozițiilor referitoare la

organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007 și Legii gazelor nr. 351/2004, în sensul respingerii ei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

A large, stylized handwritten signature in black ink, which appears to be 'T. Băsescu', written over the printed name.

TRAIAN BĂSESCU

Parlamentul României
Senat

PREȘEDINTE

09.07.2012
L375/2007

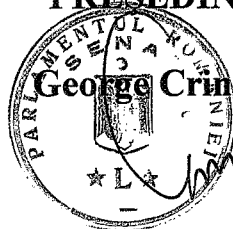
Domnului

VALERIU ȘTEFAN ZGONEA
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

În temeiul art.77 din Constituție, republicată, Președintele României a transmis Senatului, în original, cererea de reexaminare a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.33/2007 privind modificarea și completarea legii energiei electrice nr.13/2007 și a Legii gazelor nr.351/2004.

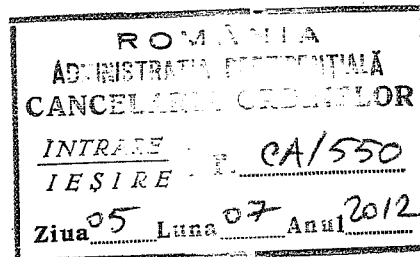
Având în vedere că Senatul a dezbătut proiectul de lege menționat în calitate de Cameră decizională, vă transmitem, alăturat, originalul cererii de reexaminare a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.33/2007 privind modificarea și completarea legii energiei electrice nr.13/2007 și a Legii gazelor nr.351/2004, în vederea reexaminării acesteia de către Camera Deputaților, în calitate de primă Cameră competentă.

PREȘEDINTELE SENATULUI

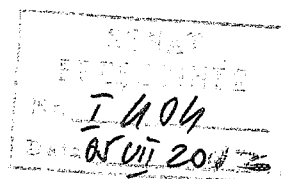
George Crin Laurențiu Antonescu

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 4 Iulie 2012

Domnului George Crin Laurențiu ANTONESCU
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE **asupra**

Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007
privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007 și Legii
gazelor nr. 351/2004

Motivele cererii sunt următoarele:

Legea supusă reexaminării are ca obiect de reglementare aprobarea cu modificări a OUG nr. 33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice și Legii gazelor. Prevederile conținute de ordonanța aprobată, dar și modificările aduse prin legea de aprobare vizează organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Învăderăm faptul că prezenta lege de aprobare abrogă dispoziții ale Legii energiei electrice și Legii gazelor, care sunt la rândul lor menținute în vigoare de către noua Lege cadru a energiei electrice și a gazelor naturale. Întrucât noua lege cadru cât și legea care face obiectul prezentei cereri de reexaminare și transmise la promulgare, au un domeniu similar de reglementare, semnalăm necesitatea asigurării unei legislații unitare. În acest scop propunem adoptarea de către Parlament a unei Legi de respingere a OUG nr. 33/2007 și preluarea în noua Lege cadru a energiei electrice și a gazelor naturale a dispozițiilor referitoare la

organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007 și Legii gazelor nr. 351/2004, în sensul respingerii ei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

A large, stylized handwritten signature in black ink, which appears to be 'T. Băsescu', is written over the printed name.

TRAIAN BĂSESCU

Sunteți în secțiunea: Prima pagina > Proceduri parlamentare > Proces legislativ la Camera Deputatilor > PL-x 246/2012 ◀▶

◆◆◆ PL-x nr. 246/2012 Proiectul Legii energiei electrice și a gazelor naturale

Nr. înregistrare:

- B.P.I.: 300/01-06-2012

- Camera Deputatilor: **246/12.06.2012**

- Senat: L147/19.03.2012

- Guvern: E27/16.03.2012

Procedura legislativa: cf. Constitutiei revizuita în 2003

Camera decizionala: **Camera Deputatilor**

Tip initiativa: Proiect de Lege

Caracter: organic

Procedura de urgenta: da

Stadiu: Lege 123/2012

Initiator: Guvern

Consultati:

- Expunerea de motive
- Avizul Consiliului Economic și Social
- Avizul Consiliului Legislativ
- Avizul Consiliului Concurenței

mai multe documente la caseta electronica a deputatului
fisa de la Senat

Derularea procedurii legislative

Data	Actiunea	
29.05.2012	adoptat de Senat <i>adoptare cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constitutia României</i>	→SE
	 Forma adoptată de Senat	
12.06.2012	prezentare în Biroul Permanent al Camerei Deputatilor Adresa Senatului Adresa Guvernului	
	înregistrat la Camera pentru dezbateri trimis pentru raport la: Comisia pentru industrii și servicii <i>termen depunere amendamente: 15.06.2012</i> <i>termen depunere raport: 18.06.2012</i>	
	trimis pentru aviz la: Comisia juridică, de disciplină și imunități	→CD
13.06.2012	dezbateri raport de către: Comisia pentru industrii și servicii <i>consultati înregistrarea video</i> 	
	primire aviz de la: Comisia juridică, de disciplină și imunități	
14.06.2012	primire raport de la: Comisia pentru industrii și servicii	
	dezbateri în plenul Camerei Deputatilor	

consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video

Înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor

14.06.2012 **adoptat** de Camera Deputatilor

rezultat vot pentru=186, contra=3, abtineri=7, nu au votat=2 (prezenti=198)

consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video

Forma adoptată de Cameră

18.06.2012 depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constitutionalitatii legii

Forma pentru promulgare

→PA

20.06.2012 trimitere la Presedintele României pentru promulgare

09.07.2012 promulgata prin Decret nr. 477/2012

10.07.2012 devine Legea nr. 123/2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

Cabinet Secretar General

București, 14.07.2012
Nr. 51/548V2

NOTĂ

Informăm Biroul permanent că în temeiul art.77 alin.(2) din Constituția României, Președintele României a transmis Parlamentului, spre reexaminare **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării.**

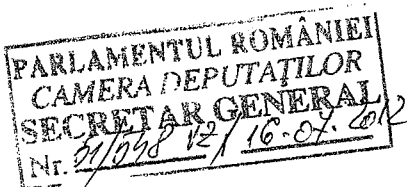
Procedura de reexaminare a acestei legi urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat cererea de reexaminare.

p.SECRETAR GENERAL

ILEANA MARIA LUNCĂ

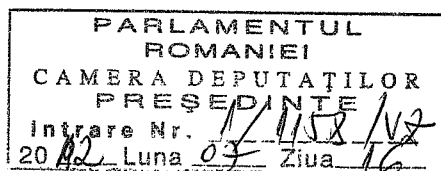

ROMÂNIA

ADMINISTRAȚIA PREZIDENTIALĂ
CANCELARIA ORDINELOR

Nr.CA/ 587 / 13.07. 2012

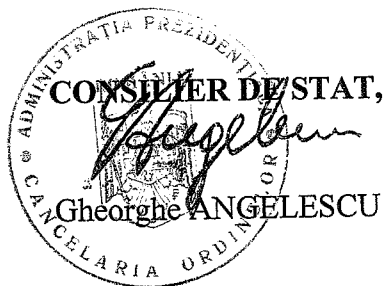
*Ap legidator
nota infuare SP
Jusor*

Stimate domnule președinte,

Avem onoarea de a vă trimite, alăturat, în copie, *Cererea de Reexaminare* formulată de domnul **George-Crin Laurențiu Antonescu**, Președintele României - interimar, asupra *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării*.

Totodată, vă aducem la cunoștință că originalul *Cererii de Reexaminare* a fost transmis domnului **Petru Filip**, vicepreședinte al Senatului.

Cu deosebită stimă și considerație,

Domnului VALERIU ZGONEA
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINȚIE ROMÂNIA

București, 13 iulie 2012

**Domnului Petru FILIP
Vicepreședinte al Senatului**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României,
formulez următoarea

**CERERE DE REEXAMINARE
asupra**

**LEGII pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002
privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării**

Motivul cererii este următorul:

Prin *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării* se extinde categoria bunurilor pe care societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice este acționar majoritar le pot valorifica prin transferare cu titlu gratuit sau prin vânzarea lor.

Astfel, se includ în categoria activelor cu caracter social noi bunuri (bunuri rezultate din recepția parțială a unor obiective de investiții, fără darea în folosință sau punerea în funcțiune, școli) și se detaliază sintagma „*utilități de interes local sau zonal (canalizare, sisteme de alimentare cu apă, cu gaze și cu energie electrică cu anexele aferente, drumuri, platforme, poduri, podețe, rigole, lăcașe de cult, cimitire, case parohiale, amenajări canale de gardă, precum și amenajări protective contra inundațiilor – canale, diguri și amenajări de albie de râu)* care nu aparțin domeniului public al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale”.

Totodată, se introduce o nouă categorie de bunuri ce pot fi înstrăinate intitulată „*alte bunuri materiale*” (mijloace fixe, obiecte de inventar și alte bunuri care intră în componența celor enumerate la lit. d), care nu sunt și nici nu pot fi transformate în active cu caracter social).

Considerăm că se impune reanalizarea categoriilor de bunuri (de exemplu: școli, sisteme de alimentare cu apă, cu gaze și cu energie electrică, drumuri, poduri și amenajări protective contra inundațiilor) ce se preconizează a completa definiția „*activelor cu caracter social*”, pentru claritate și corelare, în raport cu sfera categoriilor de bunuri ce au fost incluse de legiuitor în anexa la *Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică*. Avem în vedere că, spre exemplu, potrivit pct. I.14, 17 și 19 din anexa la *Legea nr. 213/1998*, rețelele de transport de energie electrică și gaze și digurile de apărare împotriva inundațiilor sunt în proprietatea publică a statului. De asemenea, potrivit pct. III.4 din aceeași anexă rețelele de alimentare cu apă și canalizare aparțin domeniului public local.

Astfel, dispozițiile Legii nr. 213/1998, coroborate cu art. 858-865 din *Legea nr. 287/2009 – Codul Civil*, vizează regimul juridic al proprietății publice și nu reglementări vizând activele cu caracter social. Semnalăm că măsurile luate prin *Legea nr. 137/2002* vizează situația unor operatori economici cu scop lucrativ al căror patrimoniu nu poate ține decât de sfera dreptului privat.

În plus, din perspectiva neclarității și lipsei de previzibilitate a definiției stabilită pentru „*alte bunuri materiale*” considerăm că se impune reanalizarea prevederilor de la lit. m) ce se preconizează a fi introdusă în cuprinsul art. 3 din *Legea nr. 137/2002*.

Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

- interimar -

GEORGE - CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002
privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. - Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *active cu caracter social* înseamnă bunuri sau ansambluri de bunuri din patrimoniul unei societăți comerciale sau regii autonome, inclusiv cele rezultate din recepția parțială a unor obiective de investiții, fără darea în folosință sau punerea în funcțiune, de tipul: creșe, grădinițe, cabinete medicale, dispensare, cămine de nefamiliști sau blocuri de locuințe, cantine, centrale sau puncte termice, școli sau grupuri școlare de orice tip, baze sportive

și de agrement, indiferent de tipul acestora, utilități de interes local sau zonal (canalizare, sisteme de alimentare cu apă, cu gaze și cu energie electrică cu anexele aferente, drumuri, platforme, poduri, podețe, rigole, lăcașe de cult, cimitire, case parohiale, amenajări canale de gardă, precum și amenajări protective contra inundațiilor - canale, diguri și amenajări de albie de râu) care nu aparțin domeniului public al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale, gospodării-anexe și alte asemenea active, inclusiv dotările și terenul necesar desfășurării corespunzătoare de/unei activități în cadrul activului;”

2. După litera l) a articolului 3 se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) *alte bunuri materiale* reprezintă mijloace fixe, obiecte de inventar și alte bunuri care intră în componența celor enumerate la lit. d), care nu sunt și nici nu pot fi transformate în active cu caracter social.”

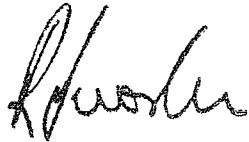
3. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. - (1) Societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar pot dispune înstrăinarea unor bunuri materiale sau a unor active cu caracter social, cu titlu gratuit și cu prioritate către autoritățile administrației publice locale, precum și către instituții publice și de cult sau vânzarea acestora către orice altă persoană fizică sau juridică interesată, cu excepția celor care au fost revendicate în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Vasile Blaga

București,
Nr.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

N O T Ă

**referitoare la neconstituționalitatea articolului unic pct.2 din Legea pentru
modificarea Legii 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului**

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

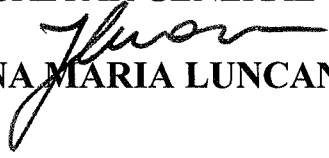
Vă informăm că prin Decizia nr. 736 din 24 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 25 iulie 2012, definitivă și general obligatorie, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea articolului unic pct.2 din Legea pentru modificarea Legii 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(2) din Constituția României, republicată, în cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.

Menționăm că procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 736/2012.

p.SECRETAR GENERAL

ILEANA MARIA LUNCAN

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

N O T Ă

**referitoare la neconstituționalitatea articolului unic pct.2 din Legea pentru
modificarea Legii 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului**

Către: Secretarul general al Camerei Deputaților

De la: Departamentul legislativ

Vă informăm că prin Decizia nr. 736 din 24 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 25 iulie 2012, definitivă și general obligatorie, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea articolului unic pct.2 din Legea pentru modificarea Legii 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(2) din Constituția României, republicată, în cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.

Menționăm că procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 736/2012.

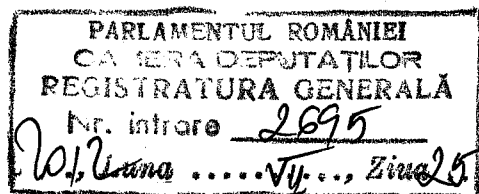
ȘEF DEPARTAMENT

Gheorghe Iancu

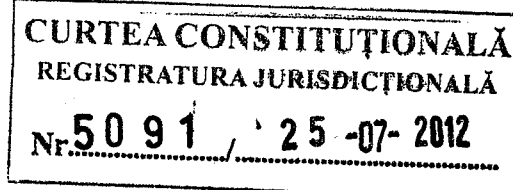
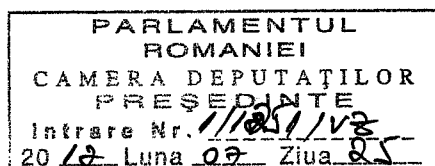
R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București, România
Telefon: (+40-1) 313-2531; Fax: (+40-1) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

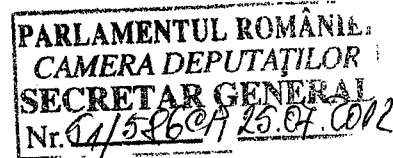

157 pt BA.
Cluj

Dosar nr.1260 A/2012

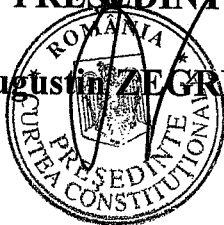
Domnului
Valeriu Ștefan ZGONEA
Președintele Camerei Deputaților

Vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.736 din 24 iulie 2012, prin care Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile Articolului unic pct.2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului sunt neconstituționale.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE
Augustin ZEGREAN

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.1260 A/2012

DECIZIA nr.736

din 24 iulie 2012

**asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Articolului unic
pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și
desfășurarea referendumului**

I. 1. Cu Adresa nr.16/442 din 19 iulie 2012, liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, domnul Mircea Toader, a trimis Curții Constituționale sesizarea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului.

2. La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile autorilor acesteia: Mircea Toader, Doinița-Mariana Chircu, Sorin Andi Pandele, Cornel Ghiță, Cristina Elene Dobre, Stelian Ghiță-Eftemie, Eugen Bădălan, Nicolae Bud, Viorel Balcan, Lucian Nicolae Bode, Valeriu Alecu, Marius-Sorin Göndör, Maria Stavrositu, Stelian Fuia, Sulfina Barbu, Mihai Stroe, Mihai Cristian Apostolache, Florian Daniel Geantă, Iulian Vladu, Teodor-Marius Spînu, Nicușor Păduraru, Victor Boiangiu, Adrian Rădulescu, Viorel Cărare, Cristian Petrescu, Samoil Vîlcu, Clement Negruț, Constantin Chirilă, Mircea Marin, Constantin Severus Militaru, Gheorghe Ialomițianu, Gabriel Andronache, Carmen Axenie, Marius Cristinel Dugulescu, Iosif Ștefan Drăgulescu, Constantin Dascălu, Mihai Surpățeanu, Dan-Radu Zătreanu, Daniel Buda, Iosif

Veniamin Blaga, Ioan-Nelu Botiș, Cornel Știrbeț, Gelu Vișan, Valeriu Tabără, Raluca Turcan, Roberta Alma Anastase, Vasile Gherasim, Cristian Alexandru Boureanu, Marius Rogin, Răzvan Mustea-Șerban, Theodor Paleologu, Monica Maria Iacob-Ridzi, Ioan Holdiș, Toader Stroian, Alin Silviu Trășculescu, Ioan Oltean, Tinel Gheorghe, Zanfîr Iorguș, Florin Postolachi, Iustin-Marinel Cionca-Arghir, Bogdan Cantaragiu, Adrian Florescu și Sorin Ștefan Zamfirescu.

3. Sesizarea a fost formulată în temeiul art.146 lit.a) din Constituție și al art.10, 15, 16 și 18 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.5019 din 19 iulie 2012, formând obiectul Dosarului nr.1.260 A/2012.

II. Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art.34 din Legea pentru modificarea Legii nr.3/2000 pentru organizarea și desfășurarea referendumului. Examinând dispozițiile legale criticate se constată, însă, că obiectul sesizării îl constituie Articolul unic punctul 2 din Legea pentru modificarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, potrivit căruia : « *Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins : "Art.34.- Intervalul de timp pentru desfășurarea referendumului național se va stabili prin hotărâre a Guvernului. "* »

III. 1. În motivarea sesizării se susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art.1 alin.(3) și (5), ale art.11 alin.(1) și (2), ale art.20 și ale art.147 alin.(4).

2. Cât privește pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art.1 alin.(5) care consacră obligația de respectare a Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art.11 alin.(1) și (2) – *Dreptul internațional și dreptul intern* și ale art.20 – *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, se susține că « prin introducerea unui alt interval orar de desfășurare a referendumului pentru demiterea președintelui României, nu cu un an, așa cum Curtea Constituțională a

stabilit de curând că este inacceptabil, ci cu mai puțin de 10 zile înainte de ziua votării, se procedează la modificarea legislației electorale cu nesocotirea Codului bunelor practici în materie electorală. » Se arată în acest sens că, prin ratificarea Tratatului de aderare la Uniunea Europeană și prin dobândirea statutului de membru al Uniunii Europene, România s-a obligat să respecte toate obligațiile ce decurg din legislația primară a tratatelor internaționale în general și a legislației europene, în special, precum și la respectarea actelor organelor Consiliului Europei, implicit ale Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept - Comisia de la Veneția. Se invocă și Decizia nr.51/2012 a Curții Constituționale, respectiv actele internaționale la care aceasta face trimitere [art.21 alin.(3) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art.3 din Protocolul nr.1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților], de natură să susțină același imperativ al stabilității normelor juridice în domeniul electoral. De asemenea, se invocă și Decizia nr.682/2012 a Curții Constituționale, subliniindu-se că în jurisprudența citată s-a statuat că modificarea legislației electorale cu mai puțin de 6 luni înaintea alegerilor încalcă principiile statuate de Curtea Constituțională în aplicarea art.1 alin.(5) din Constituție interpretat în concordanță cu dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu raportare și la Codul bunelor practici în materie electorală adoptat de Comisia de la Veneția.

3. Se susține, totodată, că normele criticate încalcă și prevederile ”art.1 alin.(5) din Constituție cu trimitere la art.48 din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului”, întrucât s-a procedat la modificarea legii ”la mai mult de 10 zile de la data la care a fost anunțat referendumul.” Or, art.48 din Legea nr.3/2000 prevede că măsurile tehnico-organizatorice privitoare

la referendumul național se stabilesc de Guvern în termen de 10 zile de la data la care a fost anunțat referendumul, acest articol nefiind abrogat sau modificat de Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.41/2012. În plus, modificarea legislativă s-a realizat în cadrul unei sesiuni extraordinare a Parlamentului României, convocată tocmai pentru ca această modificare să fie adoptată și să poată intra în vigoare în așa fel încât să fie aplicabilă pentru referendumul ce se va desfășura pe data de 29 iulie 2012.

4. În motivarea sesizării se mai susține că prin adoptarea textului modificator s-a ajuns la o anumită imprecizie și o anumită neclaritate a acestuia, pentru că lasă posibilitate Guvernului de a "jongla" pe perioada de desfășurare a scrutinului. Se apreciază, pentru aceste motive, că textul este impredictibil. În plus, eficacitatea măsurilor în cauză este pusă sub semnul întrebării față de data la care vor fi adoptate sau aprobate, ceea ce are ca efect crearea unor suspiciuni în ceea ce privește rezultatele acestuia.

5. Invocându-se principiile statuate în Deciziile nr.61/2010, 51/2012 și nr.682/2012, cu privire la necesitatea stabilității legislației electorale, se conchide că se încalcă și prevederile art.147 alin.(4) din Constituție potrivit cărora deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii.

IV. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

V. 1. **Președintele interimar al Senatului** a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr.I 473 din 20 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.5035 din 23 iulie 2012, punctul de vedere prin care apreciază că sesizarea este neîntemeiată.

2. Se arată, în esență, că regula impusă de Curtea Constituțională prin Decizia nr.731/2012, potrivit căreia referendumul de demitere a Președintelui României este valid numai dacă la acesta se prezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul cetățenilor cu drept de vot - necesită și reglementări care să dea efectivitate acestei decizii, în sensul încurajării participării la referendum. Întrucât Codul bunelor practici în materie electorală al Comisiei de la Veneția impune ca un astfel de cворum să nu existe sau, dacă există, să fie cât mai scăzut, se apreciază că „din această perspectivă, cerința impusă de Curtea Constituțională, prin Decizia nr.731/2012 ar părea ca fiind una excesivă dacă programul de desfășurare a referendumului nu ar fi astfel stabilit încât să permită tuturor cetățenilor cu drept de vot participarea la referendum.”

3. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la faptul că Guvernul urmează să stabilească intervalul orar al acestui referendum, se apreciază că este neîntemeiată. Aceasta întrucât organizarea referendumului aparține Guvernului, astfel încât nu se încalcă sau afectează rolul vreunei autorități publice și, totodată, această reglementare înlătură excepția prevăzută anterior prin Legea nr.3/2000, prin instituirea unei norme nediscriminatorii pentru toate tipurile de referendum.

4. Cât privește critica potrivit căreia modificările intervenite în cuprinsul Legii nr.3/2000 au fost adoptate cu puțin timp înainte de desfășurarea referendumului se apreciază că este „complet nejustificată”, având în vedere întregul context legislativ în care aceasta a fost realizată. Astfel, modificarea a fost determinată de necesitatea punerii în acord, în regim de urgență, a tuturor dispozițiilor Legii nr.3/2000 cu Decizia Curții Constituționale nr.731/2012. Din acest punct de vedere, convocarea Parlamentului în sesiune extraordinară reprezenta singura modalitate de rezolvare a acestei cerințe constituționale; în caz contrar ar fi fost încălcate prevederile art.147 alin.(4) din Constituție și toate

celelalte dispoziții constituționale referitoare la finalizarea procedurii declanșate de Parlament cu privire la suspendarea Președintelui României.

VI. 1. Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr.1/1226 din 23 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.5039 din 23 iulie 2012, punctul de vedere prin care apreciază că susținerile autorilor sesizării nu pot fi reținute.

2. Se precizează că textul legal supus controlului de constituționalitate nu reglementează în mod expres un interval orar pentru desfășurarea referendumului, ci doar competența Guvernului de a stabili prin hotărâre intervalul de timp pentru desfășurarea referendumului național.

3. Se mai arată că întreaga argumentație din cuprinsul sesizării se referă la legislația electorală, iar legislația în materie de referendum este diferită de aceasta. Sub aspectul regulilor stabilite de Comisia de la Veneția, se arată că este incident Codul de bune practici în materie de referendum, care nu face precizări în legătură cu intervalul orar în care ar trebui să se desfășoare referendumul, statele europene fiind libere să adopte măsuri legislative în materie electorală în funcție de contextul intern.

4. Cu privire la invocarea faptului că modificarea legislației în materie ar crea o situație nepredictibilă, încălcând dreptul de a alege, se apreciază că “argumentația este falsă, pentru că prin modificarea legislativă (mărirea perioadei de vot) nu se îngrădește niciun drept de a alege, ci se dă posibilitatea mai multor cetățeni de a-și exprima dreptul de vot”.

5. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art.147 alin.(4) din Constituție, care consacră caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, se arată că nu poate fi reținută. Prin deciziile invocate în motivarea sesizării (nr.61/2010, nr.51/2012, nr.682/2012), Curtea Constituțională a criticat modificările legislative efectuate cu mai puțin de un an

înaintea alegerilor în sensul că aceste modificări legislative puteau fi de natură să determine dificultăți și încălcări ale unor drepturi. Or, prin modificarea intervalului orar de desfășurare a referendumului nu numai că nu se încalcă respectarea acestor drepturi, ci se respectă recomandările Comisiei de la Veneția.

6. Referitor la susținerea autorilor sesizării privind importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, se apreciază că legea criticată nu aduce modificări procedurii de vot, ci stabilește doar o măsură legislativă prin care se dă Guvernului sarcina de a stabili, prin hotărâre, intervalul orar pentru desfășurarea referendumului național. Se invocă faptul că, “printr-un act guvernamental, în Irlanda, s-a stabilit un interval de vot între orele 7.00-22.00 pentru desfășurarea referendumului de revizuire a Constituției.”

VII. 1. Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr.5/5256/2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.5066 din 23 iulie 2012, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

2. În ceea ce privește susținerile privind încălcarea art.1 alin.(3) și (5), art.11 alin.(1) și (2) și art.20 din Constituție, acestea nu pot fi reținute, întrucât Codul bunelor practici în materie electorală invocat de autorii sesizării nu este aplicabil în materia referendumului, pentru care există o reglementare distinctă, respectiv Codul bunelor practici în materia referendumului, adoptat de Comisia de la Veneția la 16-17 martie 2007. Acest din urmă document recomandă ca doar aspectele fundamentale în materia dreptului referendar să nu fie modificate cu mai puțin de 1 an înainte de desfășurarea referendumului. Măsurile tehnico-organizatorice, cum este cazul stabilirii intervalului orar în care se desfășoară referendumul, nu fac parte din aspectele fundamentale în materia referendumului și, pe cale de consecință, acestea pot face obiectul unor

modificări justificate/impuse de buna organizare și desfășurare a scrutinului și cu mai puțin de un an înainte.

3. Cât privește lipsa unei “fundamentări temeinice a actului normativ”, se arată că stabilirea intervalului orar de desfășurare a referendumului constituie o măsură tehnico - organizatorică justificată de necesitatea unei bune desfășurări a acestuia. În plus, măsura a fost determinată de Decizia nr.731/2012 a Curții Constituționale, respectiv de necesitatea asigurării condițiilor optime pentru desfășurarea referendumului, inclusiv în ceea ce privește participarea la acesta a cel puțin jumătate plus unu din numărul persoanelor înscrise în listele electorale permanente. Se invocă și considerentele Hotărârii nr.1/2003 a Curții Constituționale, prin care Curtea a constatat că prin stabilirea desfășurării referendumului național privind revizuirea Constituției în două zile, în loc de o singură zi, nu este afectat interesul general al desfășurării în bune condiții a referendumului, printr-o prezență cât mai mare la urne.

4. Cu privire la invocarea încălcării dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, privind obligativitatea deciziilor Curții Constituționale, se apreciază că acestea nu sunt incidente în cauză.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului - raportor, dispozițiile Articolul unic punctul 2 din Legea pentru modificarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, dispozițiile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

VIII. 1. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și ale art.1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr.47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate formulată de cei 63 de deputați aparținând Grupului Parlamentar al Partidului Democrat Liberal.

2. Sub aspectul legalității sesizării, se constată că, deși obiecția de neconstituționalitate a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia *"Sesizarea făcută de parlamentari se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective"*, aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate. În același sens Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr.305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 20 martie 2008.

IX. Obiectul sesizării îl constituie Articolul unic punctul 2 din Legea pentru modificarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, potrivit căruia : *« Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins : "Art.34.- Intervalul de timp pentru desfășurarea referendumului național se va stabili prin hotărâre a Guvernului. »*

X. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate:

1. Criticile formulate în raport de art.1 alin.(5), art.11 și art.20 din Constituție

1.1 Autorii sesizării invocă, prin prisma dispozițiilor constituționale menționate, recomandările Comisiei de la Veneția cuprinse în Codul bunelor practici în materie electorală – Linii directoare și raport explicativ adoptat în cadrul celei de-a 52 - a sesiuni plenare (Veneția, 18-19 octombrie 2002), precum și dispozițiile art.21 alin.(3) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art.3 din

Protocolul nr.1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, acte cu privire la care apreciază că sunt încălcate prin introducerea unui alt interval orar de desfășurare a referendumului cu puțin timp înainte de ziua votării.

1.2. Aceste critici nu pot fi reținute, pentru considerentele ce urmează a fi expuse.

1.3. Curtea constată, mai întâi, că, în mod contrar celor susținute de autorii sesizării, dispozițiile ce fac obiectul acesteia nu introduc un alt interval orar de desfășurare a referendumului pentru demiterea președintelui României, ci reglementează o modalitate de stabilire a acestui interval – prin hotărâre a Guvernului.

1.4. Curtea mai constată că toate dispozițiile cuprinse în actele internaționale invocate în sesizare se referă la o altă materie – cea electorală, care, deși guvernată în mare parte de principii comune cu aceea a organizării și desfășurării referendumului, prezintă trăsături specifice. Imperativul stabilității dreptului este comun ambelor materii, însă problematica reglementării trebuie abordată în mod nuanțat, în funcție de specificul domeniului electoral, respectiv al celui care privește organizarea și desfășurarea referendumului.

1.5. Astfel, spre deosebire de alegeri, care au loc la intervale fixe de timp, data acestora fiind cunoscută cu mult timp înainte de a fi organizate, este puțin probabil ca data unui referendum să fie cunoscută cu un an sau cu mult timp înainte ca acesta să aibă loc. De aceea, Codul bunelor practici în materie de referendum, adoptat de Consiliul pentru Alegeri Democratice la cea de-a 19-a reuniune (Veneția, 16 decembrie 2006) și de Comisia de la Veneția la cea de-a 70-a Sesiune Plenară (Veneția, 16-17 martie 2007), distinge – atunci când abordează stabilitatea legislației în materie de referendum - în cadrul dispozițiilor acesteia, arătând că aspectele fundamentale în materie nu ar trebui

modificate cu mai puțin de un an înaintea unui referendum, sau ar trebui reglementate de Constituție ori la un nivel superior legii ordinare. Potrivit art.II pct.2 lit.c) din Cod, constituie reguli fundamentale în special regulile care privesc: componența comisiilor electorale sau a altui organism însărcinat cu organizarea referendumului; dreptul de vot și listele electorale; validitatea în sens formal și material a textului supus referendumului; efectele referendumului (sub rezerva regulilor de detaliu); participarea partizanilor și adversarilor propunerii la emisiunile mass-media publice.

1.6. Având în vedere acest specific și distincția enunțată, rezultă că elemente ce țin de organizarea și desfășurarea referendumului – cum este și intervalul orar - pot fi modificate cu mai puțin de un an înainte de data acestuia, câtă vreme nu este afectat interesul general al desfășurării în bune condiții a referendumului.

1.7. De altfel, au existat situații în care desfășurarea referendumul național (de exemplu referendumul pentru revizuirea Constituției) a fost stabilită la două zile, în loc de o singură zi, în vederea realizării aceluiași interes general. Sesizată fiind cu contestația referitoare la modul de respectare a procedurii privind organizarea și desfășurarea acelui referendum, Curtea Constituțională a respins-o prin Hotărârea nr.1/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.728 din 17 octombrie 2003, ale cărei considerente de principiu pot fi reținute, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză.

2. Criticile formulate în raport de prevederile "art.1 alin.(5) din Constituție cu trimitere la art.48 din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului"

2.1. Autorii sesizării susțin că se încalcă normele constituționale și legale invocate, întrucât s-a procedat la modificarea legii "la mai mult de 10 zile de la

data la care a fost anunțat referendumul” , ceea ce este în contradicție cu textele constituționale și legale invocate.

2.2. Aceste critici pornesc de la o premisă eronată, astfel încât concluzia autorilor sesizării, în sensul încălcării dispozițiilor constituționale, este nefondată.

2.3. Curtea constată în acest sens că, potrivit art.48 din Legea nr.3/2000, *”Măsurile tehnico-organizatorice privitoare la referendumul național se stabilesc de Guvernul României în termen de 10 zile de la data la care a fost anunțat referendumul.”* Ipoteza textului legal citat se referă la măsuri dispuse de Guvern. Această autoritate publică trebuie să se supună – cât privește categoria de măsuri reglementată de norma juridică - dispoziției aceleiași norme. Or, în prezenta cauză, este criticat un text de lege adoptat de Parlament, respectiv o nouă regulă pe care legiuitorul primar a stabilit-o cu privire la intervalul de timp pentru desfășurarea referendumului, iar nu un act al Guvernului.

2.4. Prin critica formulată este vizat un eventual act ulterior al Guvernului, dat în aplicarea art.34 din Legea nr.3/2000, astfel cum a fost modificat. Or, Curtea Constituțională, în exercitarea competenței sale de control al constituționalității legilor înainte de promulgare, prevăzută de art.146 li.a) din Constituție, se pronunță asupra conformității legilor adoptate cu Constituția, iar nu cu privire la legalitatea unor eventuale acte subsecvente ce urmează a fi date în temeiul normelor ce fac obiectul sesizării de neconstituționalitate.

3. Criticile privind impredictibilitatea și neclaritatea textului ce face obiectul sesizării

3.1. În opinia autorilor sesizării, lăsând posibilitatea Guvernului de a ”jongla” cu perioada de desfășurare a scrutinului, textul de lege este impredictibil, iar eficacitatea măsurilor în cauză este pusă sub semnul întrebării

față de data la care vor fi adoptate sau aprobate, ceea ce are ca efect crearea unei suspiciuni în ceea ce privește rezultatele acestuia.

3.2. Aceste critici sunt întemeiate, pentru următoarele considerente :

3.3. Referendumul național reprezintă, în conformitate cu dispozițiile art.2 din Constituție, una dintre formele de exprimare a voinței suverane a poporului român. Importanța pe care legiuitorul constituant a acordat-o acestui instrument al democrației directe se reflectă și în dispozițiile art.73 alin.(3) lit.d) din Constituție, potrivit cărora organizarea și desfășurarea referendumului se stabilesc prin lege organică. De altfel, și Codul bunelor practici în materie de referendum recomandă, în art. II pct.2 lit.a), ca, în afară de regulile privitoare la aspectele tehnice și de detaliu, care pot fi reglementate prin acte ale executivului, regulile în materie referendară să aibă cel puțin rang de lege.

3.4. Constituie astfel de aspecte tehnice și de detaliu cele care privesc, de exemplu, programul calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare desfășurării referendumului, bugetul alocat acestuia, modelul ștampilelor, buletinelor de vot, listelor electorale și proceselor - verbale ce urmează a fi utilizate.

3.5. Întrucât intervalului orar al referendumului constituie unul dintre elementele procedurii de organizare și desfășurare a acestuia, iar nu un aspect de ordin tehnic sau de detaliu, stabilirea sa este supusă regulii instituită de art.73 alin.(3) lit.d) din Constituție, respectiv aceea a reglementării prin lege organică. Ca urmare, reglementarea sa prin hotărâre de Guvern contravine textului constituțional de referință. De altfel, o astfel de reglementare ar fi de natură să determine o stare de incertitudine cu privire la un element al acestei proceduri, în contradicție cu principiul securității juridice instituit, implicit, de art.1 alin.(5) din Constituție.

3.6. Astfel fiind, Curtea constată că Articolul unic pct.2 din Legea pentru modificarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului încalcă prevederile art.1 alin.(5) și art.73 alin.(3) lit.d) din Constituție.

3.7 De altfel, prin Decizia nr.735 din 24 iulie 2012, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile articolului unic pct.4 [referitor la art.I pct.5² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.41/2012] din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului sunt constituționale. Art.34 din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului în redactarea dată de textul de lege asupra căruia Curtea s-a pronunțat prin decizia menționată are următoarea redactare: *“Scrutinul se va deschide la ora 7.00 și se va încheia la ora 23.00”*.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituția României, precum și al art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

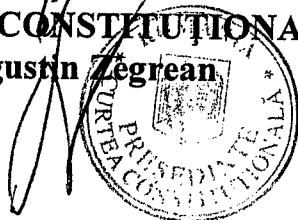
Admite obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile Articolul unic pct.2 din Legea pentru modificarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 24 iulie 2012 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskas Valentin Zoltan, Tudorel Toader, judecători.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,**
Augustin Zegrean

PRIM MAGISTRAT – ASISTENT,

Marieta Safta

A handwritten signature in black ink, which appears to be "MS", written over a horizontal line.

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 516

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 iulie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 2 din 24 iulie 2012 asupra cererii referitoare la constatarea inaplicabilității la referendumul din 29 iulie 2012 a prevederilor articolului unic pct. 4 [referitor la art. I pct. 5 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2012] din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și ale articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului	1-4		
Decizia nr. 734 din 24 iulie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Hotărârea Parlamentului nr. 34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României	4-7		
		Decizia nr. 736 din 24 iulie 2012 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului.....	8-11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.173. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării Linilor directe din 2011 referitoare la aspecte suplimentare ale Codului tehnic NO _x 2008 privind cerințele specifice ale motoarelor diesel navale prevăzute cu dispozitive de reducere catalitică selectivă (SCR), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.198(62) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 15 iulie 2011	12-16

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 2

din 24 iulie 2012

asupra cererii referitoare la constatarea inaplicabilității la referendumul din 29 iulie 2012 a prevederilor articolului unic pct. 4 [referitor la art. I pct. 5² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2012] din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și ale articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului

Cu Adresa nr. 16/444 din 19 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională — Registratura jurisdicțională sub nr. 5.026 din 20 iulie 2012, liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților, domnul Mircea Toader, a trimis Curții Constituționale cererea formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților de constatare a inaplicabilității la referendumul din 29 iulie 2012 a prevederilor art. I pct. 5¹ din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și ale

art. 34 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, adoptate de Camera Deputaților în ședința extraordinară din data de 18 iulie 2012.

Această cerere a fost semnată de un număr de 63 de deputați, și anume: Mircea Toader, Doinița-Mariana Chircu, Sorin Andi Pandele, Cornel Ghiță, Cristina Elena Dobre, Stelian Ghiță-Efternie, Eugen Bădălan, Nicolae Bud, Viorel Balcan, Lucian Nicolae Bode, Valeriu Alecu, Marius-Sorin Gîndör, Maria Stavrositu, Stelian Fuia, Sulfina Barbu, Mihai Stroe, Mihai Cristian Apostolache, Florian Daniel Geantă, Iulian Vladu,

Caută

Listă documente

Fişă act

Propunere legislativă pentru modificarea Legii nr.3 din 22 februarie 2000, privind organizarea şi desfăşurarea referendumului, cu modificările şi completările ulterioare

Număr de înregistrare Senat: L71/2011

Adresa: -

Prima cameră: Senat

Tip inițiativă: Propunere legislativă

Inițiatori: Andronache Gabriel - deputat PD-L; Buda Daniel - deputat PD-L; Toader Mircea-Nicu - deputat PD-L

Număr de articole: 1

Avizul Consiliului Legislativ: 1467/08.12.2010

Procedura de urgență: Da

Stadiu: Anunțat în Plen, pt. exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității Legii

Caracterul legii: Organică

Derularea procedurii legislative:

Data	Acțiunea
15-11-2010	Înregistrat la Senat pentru dezbateră cu nr.b646 (adresa nr.bpi794/08/11/2010)
24-11-2010	trimis pentru aviz la Consiliul legislativ (termen: 24.12.2010)
24-11-2010	trimis pentru punct de vedere la Guvern
08-12-2010	primire aviz de la Consiliul legislativ - cu nr. 1467/08.12.2010 (favorabil)
14-02-2011	cu nr.L71 prezentare în Biroul permanent; Senatul e prima Cameră sesizată
14-02-2011	trimis pentru raport la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări (TERMEN: 16/03/2011)
14-02-2011	trimis pentru raport la Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului (TERMEN: 16/03/2011)
21-02-2011	primire punct de vedere de la Guvern - cu nr. 71/21.02.2011 (favorabil)
05-04-2011	Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări depune raportul cu nr. 76-NEGATIV
05-04-2011	Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului depune raportul cu nr. 47-NEGATIV
27-04-2011	înscriș pe ordinea de zi a plenului Senatului
04-05-2011	înscriș pe ordinea de zi a plenului Senatului
05-05-2011	adoptat de Senat (adoptată în condițiile art.75 alin.2 teza a III-a din Constituție)
18-07-2012	adoptat de Camera Deputaților
18-07-2012	depus la Secretarul general și anunțat în plenul Senatului, pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii
20-07-2012	s-a depus sesizare de neconstituționalitate; autor: 63 deputati PDL
25-07-2012	Curtea Constituțională acceptă obiecțiunile de neconstituționalitate(Decizia nr.736/ 25/07/2012)

Documente asociate proiectului de lege:

- - adresa de înaintare a inițiativei legislative pentru dezbateră
- - adresa de desesizare a Camerei care nu are competență de primă Cameră sesizată
- - forma inițiatorului
- - expunerea de motive la inițiativa legislativă
- - adresa pentru aviz la Consiliul legislativ, Guvern, Consiliul economic și social,...
- - avizul Consiliului Legislativ
- - punctul de vedere al Guvernului
- - raportul comisiei sesizate în fond
- - forma adoptată de Senat

- - adresa prin care inițiativa legislativă e transmisă la cealaltă Cameră spre dezbateră
- - forma adoptată de Camera Deputaților
- - sesizarea Curții Constituționale
- - adresa pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale
- - decizia Curții Constituționale
- - forma trimisă la promulgare

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 516

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 iulie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 2 din 24 iulie 2012 asupra cererii referitoare la constatarea inaplicabilității la referendumul din 29 iulie 2012 a prevederilor articolului unic pct. 4 [referitor la art. 1 pct. 5 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2012] din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și ale articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului	1-4	Decizia nr. 736 din 24 iulie 2012 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului.....	8-11
Decizia nr. 734 din 24 iulie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Hotărârea Parlamentului nr. 34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României	4-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.173. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru publicarea acceptării Linilor directe din 2011 referitoare la aspecte suplimentare ale Codului tehnic NO _x 2008 privind cerințele specifice ale motoarelor diesel navale prevăzute cu dispozitive de reducere catalitică selectivă (SCR), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.198(62) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 15 iulie 2011	12-16

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 2

din 24 iulie 2012

asupra cererii referitoare la constatarea inaplicabilității la referendumul din 29 iulie 2012 a prevederilor articolului unic pct. 4 [referitor la art. 1 pct. 5² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2012] din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și ale articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului

Cu Adresa nr. 16/444 din 19 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională — Registratura jurisdicțională sub nr. 5.026 din 20 iulie 2012, liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților, domnul Mircea Toader, a trimis Curții Constituționale cererea formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal din Camera Deputaților de constatare a inaplicabilității la referendumul din 29 iulie 2012 a prevederilor art. 1 pct. 5¹ din Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și ale

art. 34 din Legea pentru modificarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, adoptate de Camera Deputaților în ședința extraordinară din data de 18 iulie 2012.

Această cerere a fost semnată de un număr de 63 de deputați, și anume: Mircea Toader, Doinița-Mariana Chircu, Sorin Andi Pandele, Cornel Ghiță, Cristina Elena Dobre, Stelian Ghiță-Eftemie, Eugen Bădălan, Nicolae Bud, Viorel Balcan, Lucian Nicolae Bode, Valeriu Alecu, Marius-Sorin Gândor, Maria Stavrositu, Stelian Fuia, Sulfina Barbu, Mihai Stroe, Mihai Cristian Apostolache, Florian Daniel Geantă, Iulian Vladu,

SG
Fuz

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/1052/v2
2012 Luna 07 Ziua 25

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. Inscris 2694
2012 Luna 07 Ziua 25

D. ST- pt.
informare B.P.
Miu

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București, România
Telefon: (+40-1) 313-2531; Fax: (+40-1) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.1248 L/2/2012

Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 743 din 30.07.2012

Domnului
Valeriu Ștefan ZGONEA
Președintele Camerei Deputaților

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 5090 / 25-07-2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 61/6150/25.07.2012

În conformitate cu dispozițiile art.28 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm, alăturat, Decizia nr.734 din 24 iulie 2012 prin care Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 din Hotărârea Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE
Augustin ZEGREAN

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.1248 L/2/2012

DECIZIA nr.734

din 24 iulie 2012

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3
din Hotărârea Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea
obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea
Președintelui României**

I. 1. Cu Adresa nr.16/425 din 17 iulie 2012, liderul Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, domnul Mircea-Nicu Toader, a trimis Curții Constituționale sesizarea Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Hotărârii Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României.

2. La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile autorilor acesteia: Gabriel Andronache, Gheorghe Ialomițianu, Corneliu Olar, Daniel Buda, Ioan Oltean, Mircea-Nicu Toader, Elena Gabriela Udrea, Gelu Vișan, George Ionescu, Roberta Alma Anastase, Ștefan Daniel Pirpiliu, Cornel Știrbeț, Adrian Gurzău, Stelian Fuia, Cătălin Ovidiu Buhăianu-Obuf, Răzvan Mustea - Șerban, Alin Silviu Trășculescu, Ioan-Nelu Botiș, Iulian Vladu, Claudia Boghicevici, Marius-Sorin Göndör, Marius Rogin, Arghir Iustin Marinel Cionca, Costică Canacheu, Adrian Henorel Nițu, Nicolae Bud, Eugen Bădălan, Lucian Nicolae Bode, Constantin Chirilă, Carmen Axenie,

Doinița-Mariana Chircu, Maria Stavrositu, Clement Negruț, Florin Postolachi, Petru Movilă, Sorin Andi Pandele, Mircea Marin, Stelian Ghiță-Eftemie, Teodor- Marius Spânu, Nicușor Păduraru, Marius Cristinel Dugulescu, Cristian Alexandru Boureanu, Petru Călian, Cezar Florin Preda, Gabriel Dacu Gospodaru, Vasile Gherasim, Sanda - Maria Ardeleanu, Dan Mihai Marian, Gheorghe Albu, Adrian Bădulescu, Adrian Florescu, Cristian Petrescu, Dan – Radu Zătreanu, Daniel- Florian Geantă, Mihai Stroe, Sever Voinescu-Cotoi, Marius Neculai, Samoil Vîlcu, Valeriu Alecu, Mihai Doru Oprișcan.

3. Sesizarea a fost formulată în conformitate cu prevederile art.146 lit.1) din Constituție și ale art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.4.980 din 17 iulie 2012, formând obiectul Dosarului nr.1.248/L/2/2012.

II. Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art.3 din Hotărârea Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.457 din 6 iulie 2012, potrivit căroră *”În situația în care Curtea Constituțională va stabili că nu au fost îndeplinite condițiile de valabilitate stabilite de lege, Parlamentul României va lua act de hotărârea acesteia și va decide asupra procedurii de urmat”*.

III. 1. În motivarea sesizării se susține că prevederile criticate sunt constituționale numai în măsura în care sintagma *”procedurii de urmat”* cuprinsă în art.3 din Hotărârea Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012 sunt

înțelese în sensul că acestea nu se referă la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și la confirmarea rezultatului acestuia, indiferent dacă au fost îndeplinite condițiile de valabilitate stabilite de lege, operațiuni care sunt în competența Curții Constituționale, conform art.146 lit.i) din Constituție. Curtea Constituțională, iar nu Parlamentul, poate decide cu privire la respectarea procedurii referendumului și confirmarea rezultatelor acestuia iar, în cazul în care nu au fost respectate condițiile legale, Curtea poate invalida rezultatele referendumului. Ca urmare, orice decizie a Parlamentului ulterioară deciziei Curții Constituționale, referitoare la competențele acesteia (confirmare, validare, invalidare a rezultatelor referendumului), este neconstituțională, fiind în contradicție cu prevederile art.146 lit.i) din Constituție.

2. Autorii sesizării arată, totodată, că Parlamentul nu va putea decide organizarea și desfășurarea unui alt referendum decât în temeiul altor fapte, întrucât asupra celor pe baza cărora s-a desfășurat un referendum invalidat sau validat, poporul s-a pronunțat deja. În cazul în care Parlamentul ar decide organizarea și desfășurarea unui alt referendum pe baza aceluiași fapte pretins săvârșite de Președintele României și pentru care poporul a ales deja, s-ar încălca prevederile art.2 alin.(1) din Constituție, în sensul că Parlamentul nu poate exercita suveranitatea în locul poporului român. De altfel, ar fi aplicabil principiul puterii de lucru judecat.

3. Se mai susține că, în cauza de față, Curtea este competentă să se pronunțe, având în vedere Decizia nr.727 din 9 iulie 2012 prin care această Curte a statuat că soluția legislativă care exclude de la controlul de constituționalitate hotărârile Parlamentului care afectează valori și principii constituționale este neconstituțională.

IV. În temeiul art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 17 iulie 2012, Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului asupra sesizării de neconstituționalitate.

V. 1. **Președintele interimar al Senatului** a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. I - 460 din 18 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.4996 din 18 iulie 2002, punctul de vedere al Biroului Permanent al Senatului, prin care se apreciază că sesizarea este inadmisibilă.

2. Se arată că autorii sesizării nu solicită un control de constituționalitate al actului atacat, ci al unei eventuale decizii a Parlamentului ulterioară îndeplinirii de către Curtea Constituțională a atribuțiilor sale în materia referendumului. Se apreciază în acest sens că din chiar textul Hotărârii Parlamentului nr.34/2012 rezultă faptul că numai Curtea Constituțională este competentă să hotărască dacă au fost îndeplinite condițiile de valabilitate în ceea ce privește referendumul pentru demiterea din funcție a Președintelui României.

3. Se mai susține că hotărârea Parlamentului contestată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 6 iulie 2012, dată la care erau aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.38/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care exceptau de la controlul de constituționalitate acest tip de acte. Ca urmare, sesizarea de neconstituționalitate nu poate fi cuprinsă în sfera de competență a exercitării controlului de constituționalitate de către Curtea Constituțională a hotărârilor Parlamentului, chiar și prin raportare la circumstanțierea competenței astfel cum reiese aceasta din Decizia Curții Constituționale nr.727 din 9 iulie 2012.

4. În ceea ce privește solicitarea autorilor sesizării ca instanța de contencios constituțional să constate că după validarea sau invalidarea rezultatelor referendumului de către Curtea Constituțională, Parlamentul nu va mai putea organiza un alt referendum bazat pe aceleași fapte pentru care poporul român s-a pronunțat deja, se apreciază că este prematură și inadmisibilă, întrucât aceasta vizează o decizie *a priori* a Curții Constituționale, fără a fi criticat un act juridic existent, ci unul potențial.

VI. 1. Secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr.51/3215 din 23 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.5040 din 23 iulie 2012, punctul de vedere al Biroului Permanent al Camerei Deputaților, prin care se apreciază că susținerile autorilor sesizării nu pot fi reținute.

2. Potrivit punctului de vedere formulat, având în vedere faptul că, prin Decizia nr.727/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea alin.(1) al art.27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea Constituțională a statuat că trebuie realizate o serie de corelări, precum și obligația Parlamentului de a stabili procedura de sesizare a neconstituționalității în cazul hotărârilor Parlamentului, respectiv urmările în cazul declarării neconstituționalității unor prevederi ale hotărârilor, iar actul normativ prin care Parlamentul a realizat aceste corelări nu este încă în vigoare, rezultă că această Curte “nu are atribuții să se pronunțe cu privire la constituționalitatea hotărârilor”. În opinia Biroului permanent al Camerei Deputaților, în temeiul acestor considerente, “chiar dacă o hotărâre este declarată neconstituțională, aceasta nu își încetează efectele juridice pentru că nu este prevăzută de lege.”

3. Cât privește criticile formulate, se apreciază că vizează ipoteze și fapte inexistente. Textul ce formează obiectul sesizării de neconstituționalitate stabilește în sarcina Parlamentului posibilitatea prevederii unor măsuri pentru rezolvarea unor situații ivite ulterior prezentării raportului care face obiectul hotărârii Curții Constituționale cu privire la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și la confirmarea rezultatelor acestuia, obligație firească având în vedere că Parlamentul este cel care a declanșat procedura suspendării Președintelui, în condițiile art.95 alin.(2) din Constituție. A restricționa în mod *a priori* competența Parlamentului de a analiza asemenea măsuri înseamnă a încălca rolul Parlamentului de organ reprezentativ suprem al poporului român și de unică autoritate legiuitoare a țării.

4. Se amintește și faptul că același text – criticat în prezenta cauză - s-a regăsit și în cuprinsul Hotărârii nr.21/2007 a Parlamentului României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.273 din 24 aprilie 2007, iar dezbaterile din ședința Plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului din data de 24 aprilie 2007 confirmă că această redactare nu a avut în vedere validarea referendumului, atribut exclusiv al Curții Constituționale, ci situația unui eventual vid de reglementare, în condițiile în care referendumul nu este validat pentru alte motive decât cvorumul de prezență sau de opțiune. Prin urmare, prevederea criticată nu aduce atingere competenței Curții Constituționale, ci își propune să soluționeze problema apărută ca urmare a invalidării referendumului pentru alte motive decât cele arătate, competența Parlamentului plecând tocmai de la recunoașterea Deciziei Curții Constituționale nr.731/2012.

5. Se mai arată că celelalte critici ale autorilor sesizării “cuprinse la pct.2 și 3 din aceasta”, devin fără obiect, “deoarece nimeni nu a pus la îndoială competența Curții Constituționale de a verifica constituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr.34/2012, Decizia Curții Constituționale nr.727/2012 fiind general obligatorie.” În realitate, criticile respective se referă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2012 pentru modificarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care nu face obiectul prezentei sesizări.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților, raportul judecătorului - raportor, Hotărârea Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României, dispozițiile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

VII. Cu privire la legalitatea sesizării

1. Sub aspectul legalității sesizării, Curtea constată că, deși sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia *“în cazul în care sesizarea se face de parlamentari, ea se trimite Curții Constituționale de secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte, în ziua depunerii”*, aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate. În același sens Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr.305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 20 martie 2008, Decizia nr.729 din 9

iulie 2012 sau Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 12 iulie 2012.

2. În consecință, Curtea a fost legal investită cu sesizarea de neconstituționalitate a art.3 din Hotărârea Parlamentului nr. 34 din 6 iulie 2012.

VIII. Cu privire la competența Curții Constituționale

1. Prin Decizia nr.727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.477 din 12 iulie 2012, Curtea Constituțională a admis sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Legea pentru modificarea alin.(1) al art.27 din Legea nr.47/1992, lege al cărei articol unic – care elimina din sfera actelor asupra cărora Curtea exercită controlul de constituționalitate hotărârile plenului Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor doua Camere reunite ale Parlamentului - este identic cu cel al prevederilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2012 pentru modificarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Constituționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 4 iulie 2012.

2. Admițând sesizarea, Curtea a constatat că *"soluția legislativă care exclude de la controlul de constituționalitate hotărârile Parlamentului care afectează valori și principii constituționale este neconstituțională"*.

3. În considerentele aceleiași decizii, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale (de exemplu Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.99 din 8 februarie 2012), actele de reglementare primară ulterioare nu pot păstra conținutul normativ al unei norme legale neconstituționale și să se constituie astfel într-o prelungire a existenței acesteia.

4. Având în vedere prevederile art.147 alin.(2) din Constituție, potrivit căroră *"În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale"*, precum și ale alin. (4) al aceluiași articol potrivit căroră *"Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor"*, prin mai multe decizii (nr.728 din 9 iulie 2012, nr.729 din 9 iulie 2012, 732 din 10 iulie 2012 publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.478 din 12 iulie 2012), Curtea Constituțională, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, a hotărât cu privire la competența sa de a se pronunța asupra constituționalității hotărârilor plenului Camerei Deputaților, hotărârilor plenului Senatului și hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, luând în considerare, pe de o parte, dispozițiile articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.38/2012 și, pe de altă parte, considerentele și dispozitivul Deciziei nr.727 din 9 iulie 2012.

5. Hotărârea Parlamentului României nr.34 din 6 iulie 2012, ale cărei dispoziții sunt criticate în prezenta cauză, intră în competența Curții Constituționale, întrucât vizează, prin natura sa juridică, valori și principii constituționale, în sensul reținut de instanța de contencios constituțional prin jurisprudența menționată.

IX. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate

1. Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că acestea vizează, în special, ultima teză a art.3 din Hotărârea Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012, respectiv *„va decide asupra procedurii de urmat”*,

interpretată în sensul că Parlamentul ar putea decide cu privire la o procedură deja stabilită de Curtea Constituțională prin hotărârea de invalidare a rezultatelor referendumului sau ar putea decide repetarea referendumului în situația în care acesta a fost invalidat de Curtea Constituțională.

2. Aceste critici pun în discuție procedura suspendării și demiterii Președintelui României în cazul săvârșirii unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției, respectiv competența și efectele actelor pe care Curtea Constituțională le pronunță în cadrul acestei proceduri.

3. Curtea reține că temeiul constituțional al demiterii Președintelui ca efect al angajării răspunderii sale politice - pentru săvârșirea unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției - este dat de dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse în alin.(3) al art.95 – *Suspendarea din funcție*, potrivit căroră „*Dacă propunerea de suspendare este aprobată, în cel mult 30 de zile se organizează un referendum pentru demiterea Președintelui*”.

4. Dispozițiile constituționale ale art.95 sunt dezvoltate prin Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.84 din 24 februarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului [numit în cele ce urmează *Regulament*] aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr.4/1992 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.34 din 4 martie 1992.

5. Potrivit actelor normative menționate, procedura de suspendare și demitere a Președintelui parcurge următoarele etape:

- inițierea propunerii de suspendare din funcție a Președintelui de cel puțin o treime din numărul deputaților și senatorilor și aducerea acesteia, neîntârziat, la cunoștința Președintelui [art.95 alin.(2) din Constituție și art.66 din Regulament];
- consultarea Curții Constituționale, scop în care propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României împreună cu dovezile pe care se întemeiază se trimit în copie Curții Constituționale, de președintele care a condus ședința comună a celor două Camere [art.95 alin.(1) și art.146 lit.h) din Constituție, art.42 alin.(2) din Legea nr.47/1992 și art.67 alin.(1) și (2) din Regulament];
- emiterea de către Curtea Constituțională a avizului cu privire la suspendarea din funcție a Președintelui României și comunicarea acestuia președinților celor două Camere ale Parlamentului și Președintelui României [art.146 lit.h) din Constituție și art.43 din Legea nr.47/1992];
- dezbaterea propunerii de suspendare a președintelui în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului [art.95 alin.(1) din Constituție și art.67 alin.(3) și (4) din Regulament];
- aprobarea propunerii de suspendare și transmiterea la Curtea Constituțională, de către președintele care a condus lucrările ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului, pe baza hotărârii adoptate în ședința comună, a cererii de constatare a existenței împrejurărilor care justifică interimatul funcției de Președinte al României [art.95 alin.(3) și art.146 lit.g) din Constituție coroborate cu art.44 din Legea nr.47/1992];
- constatarea de către Curtea Constituțională a existenței acestor împrejurări și comunicarea celor constatate Parlamentului și Guvernului [art.146 lit.g) din Constituție coroborat cu art.44 din Legea nr.47/1992]; pe perioada suspendării

din funcție a Președintelui României are loc un transfer de atribuții către președintele interimar, cu excepția celor prevăzute în Constituție la art.88 - adresarea de mesaje Parlamentului, art.89 – dizolvarea Parlamentului, art.90 - inițierea unui referendum cu privire la probleme de interes național, care nu pot fi exercitate pe durata interimatului funcției prezidențiale [art.98 din Constituție];

- stabilirea de către Parlament, prin hotărâre, a obiectului și datei referendumului național pentru demiterea Președintelui, în cel mult 30 de zile de la data aprobării propunerii de suspendare din funcție [art.95 alin.(3) din Constituție și art.15 alin.(1) lit.b) din Legea nr.3/2000];

- desfășurarea referendumului; Curtea Constituțională stabilește dacă a fost respectată procedura pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia [art.146 lit.i) din Constituție și art.46 alin.(1) din Legea nr.47/1992]; înaintea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, hotărârea Curții Constituționale se prezintă Camerei Deputaților și Senatului, întrunite în ședință comună [art.146 lit.i) din Constituție și art.47 alin.(3) din Legea nr.47/1992];

- intrarea în vigoare a măsurii demiterii din funcție a Președintelui României la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Curții Constituționale de confirmare a rezultatelor referendumului [art.45 din Legea nr.3/2000].

6. Se constată, aşadar, că procedura de demitere a Președintelui României în cazul săvârşirii unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției este declanșată printr-un act de voință al Parlamentului – exprimat prin propunerea de suspendare din funcție - și finalizată prin act de voință al

poporului - exprimat prin referendum. Rezultatele referendumului sunt confirmate de Curtea Constituțională, hotărârea pronunțată de instanța de contencios constituțional fiind actul care constată și confirmă finalizarea procedurii de demitere a Președintelui României, determinând efectele pe care parcurgerea acestei proceduri le-a produs. În acest sens, dând eficiență prevederilor art.146 lit.i) din Constituție, art.45 alin.(2) din Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului stabilește că *„Legea de revizuire a Constituției sau, după caz, măsura demiterii din funcție a Președintelui României intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Curții Constituționale de confirmare a rezultatelor referendumului.”*

7. Prin hotărârea pronunțată de Curtea Constituțională în exercitarea atribuției prevăzută de art.146 lit.i) din Constituție, normă a cărei formulare generală conferă Curții Constituționale o plenitudine de competență circumscrisă rolului său de garant al supremației Constituției, se înlătură orice contestație cât privește respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și efectele acestuia.

8. Nici o autoritate publică nu poate dispune în locul Curții Constituționale sau în mod contrar celor reținute prin hotărârea general obligatorie a Curții Constituționale. Tot astfel, nici o autoritate publică nu poate dispune continuarea unei proceduri constatată ca fiind încheiată în mod oficial la publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârii pronunțată de Curtea Constituțională în exercitarea atribuției prevăzută de art.146 lit.i) din Constituție și în conformitate cu cele statuate prin această hotărâre.

9. Examinând criticile formulate în prezenta cauză în raport de dispozițiile constituționale invocate și procedura pe care acestea o reglementează, Curtea constată însă că aceste critici nu vizează, în mod direct, neconcordanța textului ce face obiectul sesizării cu dispoziții ale Constituției, ci se referă la eventuale viitoare acte neconstituționale ale Parlamentului, date în aplicarea art.3 din Hotărârea Parlamentului nr.34/2012, care ar putea nesocoti dispozițiile Constituției. Autorii sesizării încearcă, practic, să preîntâmpine:

- eventuală nerespectare de către Parlament a unei hotărâri a Curții Constituționale pronunțată în exercitarea atribuției prevăzute de art.146 lit.i) din Constituție, respectiv "orice decizie a Parlamentului ulterioară deciziei Curții Constituționale referitoare la competențele acesteia (confirmare, validare, invalidare a rezultatelor referendumului)" ;

- eventuala hotărâre a Parlamentului, ulterioară celei a Curții Constituționale, prin care să se stabilească organizarea și desfășurarea unui nou referendum în cadrul aceleiași proceduri întemeiată pe art.95 din Constituție, procedură finalizată la momentul publicării în Monitorul Oficial al României a hotărârii Curții Constituționale pronunțată cu privire la referendum.

10. Or, în exercitarea atribuțiilor sale, astfel cum au fost circumstanțiate prin Decizia nr.727/2012, Curtea Constituțională se pronunță asupra hotărârilor Parlamentului care afectează valori și principii constituționale. Curtea nu poate examina și nu se poate pronunța asupra unor acte și fapte viitoare și eventuale ale Parlamentului pornind de la premisa relei-credințe în interpretarea și aplicarea unui text cuprins într-o hotărâre a acestei autorități publice și a unui eventual comportament contrar obligației de loialitate constituțională și principiilor statului de drept.

11. Curtea Constituțională amintește în acest context cele reținute în jurisprudența sa (de exemplu Decizia nr.209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012), în sensul că hotărârea Parlamentului, ca orice act juridic, trebuie interpretată și aplicată cu bună – credință și în spiritul loialității față de Legea fundamentală.

12. De altfel, hotărârile adoptate de Parlament după finalizarea referendumului pentru demiterea Președintelui României și publicarea în Monitorul Oficial al României a rezultatelor acestuia pot face obiectul controlului de constituționalitate în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit.l) din Constituție, al art.1,3,10 și 27 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art.3 din Hotărârea Parlamentului nr.34 din 6 iulie 2012 privind stabilirea obiectului și a datei referendumului național pentru demiterea Președintelui României.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 24 iulie 2012 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar,

Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu,
Puskas Valentin Zoltan, Tudorel Toader, judecători.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,**

Augustin Zegrean

PRIM MAGISTRAT – ASISTENT,

Marieta Safta